

[Hans Thyge Jacobsen.]

det er et Foretagende, som ikke falder ud til ret megen Oplysning for Vælgerbefolkningen.

Den højtærede Socialminister slog fast, at Det konservative Folkeparti til enhver Tid i Ord tillkendegiver sin Redebonhed til at medvirke til Arbejde og undgaa Understøttelse, og saa var Socialministeren lige ved at sige, at vi i vore Handlinger altid gjorde det stik modsatte; men i sidste Øjeblik erindrede han, at vi dog havde stemt for den nu ogsaa af det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen omtalte Ungdomsarbejdsløshedslov. Men jeg maa erindre den højtærede Socialminister om, at vi har virkelig ogsaa stemt for Arbejdsløshedsloven, saadan som den foreligger, og en af Grundene til, at vi medvirkede til den nugældende Arbejdsløshedslovs Gennemførelse, var sandelig en Forestilling om, at i denne Lovs § 31 havde man faaet Tilslutning ikke blot fra den højtærede Socialminister og hans Partier, men ogsaa fra dem, der ser paa det sagligt rigtige og forsvarlige med Hensyn til Lovgivning om Nødhjælpsarbejder.

Jeg begriber ikke, hvorfor man fra Regeringspartierne Side saa kort Tid efter Socialreformens Vedtagelse kommer og erklærer, at dens Bestemmelse om Nødhjælpsarbejder aldeles ikke duer. Det hørte vi ikke noget om, dengang Socialreformen blev vedtaget. Jeg maa stadig holde for, at man maa have en Forklaring paa, hvorfor Kommunerne ikke bruger Arbejdsløshedslovens § 31, thi bruger de den, er der ikke Tvivl om, at det Tilskud, de kan erholde fra Arbejdsløshedsfonden til Arbejdsløshedsarbejder, vil være nøjagtigt saa positiv en Gevinst for Kommunerne som det antydningssvise, der kan blive for enkelte Kommuner ved det, den højtærede Minister her foreslaar. Det er, saa vidt jeg kan skønne, Sagens Kærne.

Som jeg sagde: vi er villige til at medvirke til dette Lovforslags saglige Belysning under Udvalgsarbejdet, men vi maa forlange, at der gives ganske bestemte Eksempler paa, hvor det er man har undladt at iværksætte Arbejder paa Grund af Socialreformens nye Bestemmelser. Her kan den højtærede Socialminister ikke klare sig med en Vittighed om, at man ikke kan faa en Oversigt over, hvad Folk har undladt. Jo selvfølgelig foreligger der under de Henvendelser, som er kommet til Socialministeren, ogsaa konkrete Eksempler paa, hvad det er, der tænkes paa, og det er dem, vi vil høre nærmere om, førend vi kan tage endelig Stilling i hele denne Sag. Vi skal, som jeg siger, være villige til at medvirke

til enhver Bestemmelse for at skaffe Arbejde og komme bort fra Understøttelse, men det er et meget stort Spørgsmaal, om det her foreslaaede overhovedet blot i nogen Grad fremmer saadanne Bestræbelser.

Saa kunde den højtærede Minister ikke lide, at jeg talte om, at han begyndte paa sit Tilbagetog, og han vilde opsætte sin Besvarelse deraf til senere. Det tror jeg var fornuftigt, for med dette Forslag i Haanden kan den højtærede Minister aldeles ikke klare sig. Da jeg læste det og sammenholdt det med de Udtalelser, der er kommet, ikke mindst fra socialdemokratiske Kommunalbestyrelsesmedlemmer og i første Række Borgmestre, kom jeg til at tænke paa en Historie om en tysk Lærd, der blev overfaldet i Ørkenen af tre Leopardter og kun havde en Paraply som Vaaben. Naar den højtærede Socialminister staar over for de tre socialdemokratiske Borgmestre fra Jylland, som jeg nævnte før, med dette Lovforslag i Haanden, saa er det ikke for andet at regne end en Paraply. Saa gik det paa den Maade med den lærde Mand, at naar han slog Paraplyen op, blev Leopardterne ikke bange, men naar han slog den ned, blev de bange, men det var for ham selv, og da de saa opdagede, at han ikke var saa farlig, som han saa ud til, endte det med, at de slugte ham.

Det er nøjagtigt den samme Situation her: ved at slaa en Paraply op som den, den højtærede Socialminister har med her, bliver de tre Borgmestre ikke bange; det, de er bange for, er Socialministeren selv, hans Person, hans Autoritet paa dette Omraade. Det er jo desværre at befrygte, at den Dag kommer, hvor ogsaa denne Frygt forlader dem.

Rager: Den Bemærkning, jeg vil gøre ved denne Lejlighed, refererer sig kun til nogle enkelte af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen nu kommer med. Naar det ærede Medlem siger, at Det konservative Folkeparti stemte for Arbejdsløshedsloven i 1932, hovedsagelig bevæget dertil af, at § 31 om Nødhjælpsarbejder fandtes i den, saa kan det dog ikke faa Lov at staa uimodsagt. Det maa have været meget naive Medlemmer af Udvalget eller Medlemmer, der ikke har været til Stede ved de Møder, hvor Partiets Formand og Udvalgsmedlem, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, har gjort Rede for, hvorledes Stillingen var i Udvalget; for det er ganske umuligt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke skulde have gjort Partiets Medlemmer bekendt med, hvad der